

WIĘCEJ ŻYCIA

Jest przesłanie w życiu Jezusa. Jak Jezus traktował religię?

Główne różnice w podejściu do religii:

Uczeni w Piśmie:	Jezus:
Chcieli potwierdzenia swych poglądów, interpretacji i doktryn.	Chciał poznać prawdę i realność Boga.
Byli przywiązani do swych obecnych poglądów i interesowali się tylko ideami, które potwierdzały to, co uznali za prawdę.	Chciał sięgnąć poza wszelkie wymyślone przez człowieka poglądy, interpretacje i doktryny.
Uważali tradycję, swoje święte pisma i swe ortodoksyjne poglądy za ostateczny autorytet.	Za ostateczny autorytet uznał Boga i prawdę.
Swe religijne wierzenia nosili jak płaszcz i mieli tylko intelektualne zrozumienie litery prawa.	Zinternalizował duchową prawdę; stała się ona częścią niego, a on stał się częścią prawdy.
Mówili swoim zwolennikom, by słuchali się prawa, choć sami go nie przestrzegali. Na barki innych kładli ciężary, których sami nie chcieli nosić.	Praktykował to, co głosił.
Nauczali przez interpretowanie litery prawa świętych pism.	Nauczał z autorytetem, który pochodził z przyswojenia sobie prawdy.
Mówili ludziom, że samemu nie można poznać prawdy. Potrzebny jest zewnętrzny autorytet, który zdefiniuje dla nich prawdę.	Znalazł prawdę w sobie i mówił ludziom, by uczynili to samo.
Nie uznawali progresywnego objawienia – wierzyli tylko w święte pisma z przeszłości.	Przyniósł żywą prawdę dzięki progresywnemu objawieniu z góry.

Czyli dwa różne spojrzenia na religię:

Spojrzenie zewnętrzne:	Spojrzenie wewnętrzne:
Zewnętrzne, doktrynalne, czyli ortodoksyjne podejście do religii. Prawdę można znaleźć tylko dzięki zewnętrznemu autorytetowi, jak np. święte pisma, kościół i kapłaństwo. Prawda bierze się z interpretowania istniejących świętych pism.	Wewnętrzne, duchowe, czyli mistyczne podejście do religii. Prawdę można znaleźć w sobie i zewnętrzny autorytet nie musi nam mówić, co jest prawdziwe. Bożą prawdę można poznać bezpośrednio w swoim sercu. Jezus wierzył, że prawdę można poznać tylko poprzez bezpośrednie objawienie z góry, poprzez ducha prawa, a nie literę prawa.

Skutki zewnętrznego i wewnętrznego podejścia do religii:

Podejście zewnętrzne:	Podejście wewnętrzne:
Brak otwarcia na nowe idee.	Zawsze jest otwartość na wyższe zrozumienie życia.
Poczucie zagrożenia przez idee, które sięgają dalej, kwestionują lub są sprzeczne z aktualnie wyznawanymi poglądami.	Nigdy nie czuje się zagrożenia przez nowe, a nawet sprzeczne idee.

Brak aktywnego szukania nowych idei i unikanie sytuacji, gdzie można by się z takimi ideami zetknąć.	Aktywne poszukiwanie nowych idei. Wyszukiwanie sytuacji, w których można się czegoś nowego nauczyć.
Unikanie ludzi lub książek, które mogą promować idee niezgodne z obecnymi poglądami.	Przyjemność rozmawiania z ludźmi, którzy mają inną perspektywę i mogą pomóc w uzyskaniu większego zrozumienia.
Poczucie, że w zetknięciu się z ideami, które wydają się obalać obecne poglądy, można stracić poczucie bezpieczeństwa i wygodę.	Nigdy nie ma strachu utracenia czegoś. Nowa idea nigdy nie obali obecnych poglądów, bo te poglądy są elastyczne. Jeśli coś wydaje się prawdziwe, to przyniesie większe zrozumienie i odpowiednio będzie można zmienić swoje poglądy.
Poszukiwanie tylko potwierdzenia obecnych poglądów.	Zawsze szuka się wyższego zrozumienia życia, nawet jeśli to wykracza poza aktualnie wyznawane poglądy.
Przed wszystkim troska o to, skąd pochodzi idea. Czy osoba, która przedstawia tę ideę, jest uznanym autorytetem?	Interesuje ich tylko to, czy idea jest prawdziwa. Jeśli wydaje się prawdziwa, to się ją przyjmuje, bez względu na to, kto ją głosi.
Szuka się tylko idei, które pochodzą z własnej religii.	Szuka się idei z dowolnego źródła, także z innych religii.
Niezadowolenie lub złość wobec ludzi, którzy prezentują idee, które uważa się za fałszywe. A nawet posądzenie o bycie diabłem.	Nigdy nie czuje się zagrożenia ze strony innych ludzi. Jeśli ktoś promuje ideę, którą uważamy za niewłaściwą, to nigdy nie oskarża się autora o bycie złym za wierzenie w te idee.

Dwa różne style życia:

Podejście zewnętrzne:	Podejście wewnętrzne:
Zmiana jako groźba. Każdy aspekt życia potencjalnie niebezpieczny. Zatem życie staje się nieustanną walką w obronie swego stanu posiadania.	Zmiany na świecie nie są zagrożeniem, ale sposobnością do wzrostu.
Nieustanne poczucie walki niszczy radość życia.	Poczucie optymizmu, a życie pełne radości.
Życie w nieustannym lęku przed utratą czegoś, i żadne sposoby nie usuną tego lęku.	Nie ma lęku przed utraceniem ograniczonego poglądu, ponieważ wiemy, że zostanie on zastąpiony przez wyższe zrozumienie.
Sprawy mogą się tylko pogorszyć, a lepiej było tak dawno temu, że już nie pamięta się kiedy.	Gdy wzrasta zrozumienie, życie staje się coraz lepsze.
Brak prawdziwego szczęścia i spokoju umysłu.	Wielka możliwość uzyskania prawdziwego szczęścia i spokoju umysłu. Poczucie stałego kroczenia naprzód i wzrastania.
Zawsze brak poczucia bezpieczeństwa i spełnienia.	Poczucie bezpieczeństwa i spełnienia przez wiedzenie, że w miarę poszerzania swego zrozumienia, życie będzie się poprawiało.
Potępienie siebie za pozostawanie w obecnych warunkach.	Nie jesteśmy skazani na życie do końca w obecnych okolicznościach. Wyższe zrozumienie jest kluczem do ulepszenia swoich okoliczności, a stale powiększamy swoje zrozumienie.
Nieustanne problemy.	Nierozwiązany problem jest chwilowym zjawiskiem. W końcu uzyskamy zrozumienie, które pozwoli nam rozwiązać każdy problem.
Poczucie przemijania życia, wzloty i upadki.	Życie nie przesypuje się przez palce. Stale uzyskujemy nowy wgląd, który pomaga nam coraz bardziej cieszyć się życiem.